

כדורגל

כשלא הולך, לא הולך

על מאורעות השבוע האחרון בכדורגל פותח שיער גלזר:

עוד שבוע כזה י' אני מניח בקשה ל' קבלת תוספת המון המגיע לעובדי עבר זה גופנית קשה. אני חושב שאסילו כדורגלנים פרנסו י' נליים לא עובדים כל כך קשה כמו שעב' שמונה ימים הלי' צריך לשחק שני משחקי ליגה. זה עוד נורמלי. אבל שני המשחקים היו נגד הפועל פתח תקוה, וזה כבר לא כל כך נורמלי.

חוץ מזה יש בארץ איזה קבוצה שדוידית, וגם נגדה צריכים לשחק כדורגלנים ולא פועלים גרעניים. או העמידו אותי לשחק פעמיים נגדם.

ובכן, שיחקתי ארבעה משחקים, שפסתי בעוד שני משחקי פורים ואחרי הכל עוד הומינו אותי להיות עד במשפט על כדורגל, זה המשפט שאחר בשם ויסמן הגיש נגד

לויסוקר, השוער של פתח תקוה, היה יום לא כל כך טוב והכדורים נפלו לו מהידיים. מתי הוא נהיה לי טוב? בחצי השני, כשלי היו דקא הזרמונית.

כשלא הולך, או לא הולך גם במחצית השנייה. התקפנו לפחות 30 רגז מתוך 45 ההתקפות של הלוצי הפועל פתח תקוה היו אמנם מסוכנות, אבל לא היו הרבה כאלה. וכך נגמר המשחק המתוח בתוצאה 0:0 בשבוע שעבר היתה תוצאה כזאת הישג להפועל פתח תקוה ואכזבה מרה לנו. אבל אין הרבה מה להצטער; בטח שמעתם שנוסעים לטוקיו — אולי שם ילך מה שלא הלך בפתח תקוה.

במסלול

מוכנים לחום

בין מלבורן לפתח תקוה מתנהלת בזמן האחרון חליפת מכתבים ממושכת, כש' הזמנים מהצד הישראלי הם מנהלי קבוצת הכדורגל של הפועל פתח תקוה, והמשיב מהצד האוסטרלי הוא מאמן הכדורגל האנגלי ג'ק גיבונס, המאמן כיום את קבוצת הכוח מלבורן. גיבונס, מי שהיה מאמנה של

פעמיים שני אפסים. אברהמליה בנדורי, שוער מכבי תל אביב, קולט כדור גבוה מראשו של נחום סטלמן, מחשב הפועל פתח תקוה, במשחק בין שתי הקבוצות. שחמתיים חשבו בתוצאה 0:0. לידם קופץ מנן מכבי שאול חתניה, שחצמין אף הוא במשחק זה.

הפועל תל אביב, בגלל שהפסיקו את המשחק ההוא נגד מכבי תל אביב, הביאו אותי להיות עד. חיכיתי שלוש שעות ואף אחד לא קרא לי. זה היה ביום רביעי, לפני ה' משחק נגד השחורים. שני הצדדים פחדו שיאחרו למשחק, והם החליטו להגיע לפשרה. אחרי שראיתי שכל אחד מהם תרם 10 לירות לטובת קבוצה מאילת, עשיתי גם אני מפעל ותרמתי את דמי הטירחא מהייתי מקבל. אין לב ל'... הקלה שבא למשחקי כדורגל למד בזמן האחרון פתגם חדש. טעם היו צועקים על השופט: 'לך הביתה! אידישו' עכשיו כולם צועקים עלי: 'מה תכתוב בהעונש חוזר' כאילו הייתי בעל הבית של העונש באים.

אחרי המשחק חזרתי אלי כל מיני אנשים ומספרים לי בדיחות על המשחק והשחקנים ואומרים לי: 'תכניס את זה להעונש חוזר'. גם אחרי המשחק של השבת נגד הפועל פתח תקוה מסירו לי כמה בדיחות, אבל אין לי לב להכניס אותן. מפני שאחרי ששחלת 0:0:0 נדבקת אליך ואתה רץ ומזיע 180 רגעים והתוצאה נשארת 0:0. אין חשק לבדיחות.

עלינו למשחק מעוצבנים מאוד. מכבי תל אביב גם הפסידה השנה עוד אף משחק, ולפעמים גם הראינו משחקים יפים ונצ' חונות משכנעים. אם היינו מפסידים הפעם, היתה הפועל פתח תקוה עוברת אותנו ב' נקודה.

מאחר שהמשחק היה הפעם על המגרש שלהם, שהוא קטן, והפתח תקוה רגילים אליו, חשב רוב הקהל שאנחנו נפסיד. אנחנו חשבנו אחרת. התחלנו לשחק נגד הרוח. המחצית הראשונה היתה שקולה, ולנו היה יתרון בהזדמנויות לכיבוש שערים. הצרה היא רק שלא יצילנו הזדמנויות אלו.

בסימטאות האכלות של כפר = יאסיף הגלילי

העלמה עם פנים הלוקס

אותך, אמר בעברית צברית מובלח בערבית. הוא סיפר על מקרה שאירע לו עם אביו — אחת ממאות התוצאות היומיומיות של נוכחות המורה היהודיה בכפר הערבי. הוא רצה לגרש אותי מהבית, סיפר הבחור, מפני שסיפרתי לו על מה שלימדת אותנו מדברי אחד העם.

אביו של מיכאל, הסתבר, הינו אדם מסור, מ, אשר אמונתו בנויה על עקרונות הדת מימים ימימה. בשיעור לעברית קראת שנה בפני תלמידה את המסה של אחד העם על משה, 'סיפרתי לאבי שוספר יהודי גדול כתב שזה לא כל כך חשוב, אם משה היה נביא או דמות היסטורית', סיפר מיכאל, 'וזה נורא הרגיו את אבא'.

וכיצד קיבלת אתה את הדבר? שאלה. 'זה נתן לי הרבה חומר למחשבה', השיב. 'זה העיקר', ענתה שושנה. מיכאל קיבל את תשובתה ברצינות עמוקה, ואחר אורז פניו בחיוך גדול. 'לא', הצטחק, 'לא האיכר הוא החשוב, כי אם בת האיכר'. וכולם צחקו בקול.

***

מיסיונרית עברית

וד הצלחתה של שושנה הוא, ש' אינה רואה את עצמה כמורה במובן הצר של המלה, ואמנם, פעולתה דומה יותר לזו של המיסיונרים הנוצריים, אשר הפיצו תורה ודעה, רכשו נפשות לתם.

התורה אשר המורה המיסיונרית הצעירה שושנה לפידות מפיצה, היא תורת ההבנה והאחדה הערבית-עברית. ולמען הפצת תורה זאת היא מוכנה לחיות מנותקת מחברי נעוריה, ללמוד שפה חדשה ומינהגים חדשים, לחתך על חשמל או מקלחת.

מורה בת גילה של שושנה, המלמדת ברחובות, בחיפה או בתל אביב, נאנחת בדרך כלל בהקלה, כאשר מסתיים יום הור' ראוי שלה. בשעות הפנאי היא מנסה לנוח מעמל היום, לצאת לקולנוע, לתיאטרון, לקונצרט או לבילוי בחברה. ואילו שושנה, כאשר מסתיימת עבודתה בבית הספר — רק או מתחילה שלוחותה בין תלמידיה ובני משפחתם. רק בעשר בלילה, בתום ביקורה היומי בבית אחד התלמידים, נהנית שושנה ממעט פנאי. היא קוראת את העתון היומי שעליו היא חתומה, מעיינת בספרו של

את התמונות הירועות של המאה הקודמת היא של אשה עדינה, נושאת סנס בידה, הצועדת בין גחיות בשדה הקטל. היתה זו פלורנס נייטינגלי, האחות הרח' שנתה שיצרה תקדים עולמי, בצאתה אל מותה הרבה של קרים, לספל בפצועים האנגלים של מלחמת 1854-1856 ברוסיה.

השבוע, כמו בכל ערב מזה שנה, אפשר היה לראות אשה צעירה אחת, שצפנה בחשיכה הגלילית של כפר אחיה, כשפנס לוקס בידה, המורה שושנה לפידות לא חיפשה פצועים; היא חיפשה את ביתו של אחד מתלמידיה בבית הספר התיכון בכפר. פה ושם הציץ ראש מאחד החלונות של הסימטה, וקול של נער קרא: 'האי שושנה, האי אל-מועלמה! (נהנה שושנה, הנה המורה!)' שושנה התמידה ובעלת השיער השחור נעצה רה ליד אחד הבתים של הכפר מחוסר החשמל, קראה לאחד הדיירים. 'יא מוסה, טתח בבקשה את הדלת'.

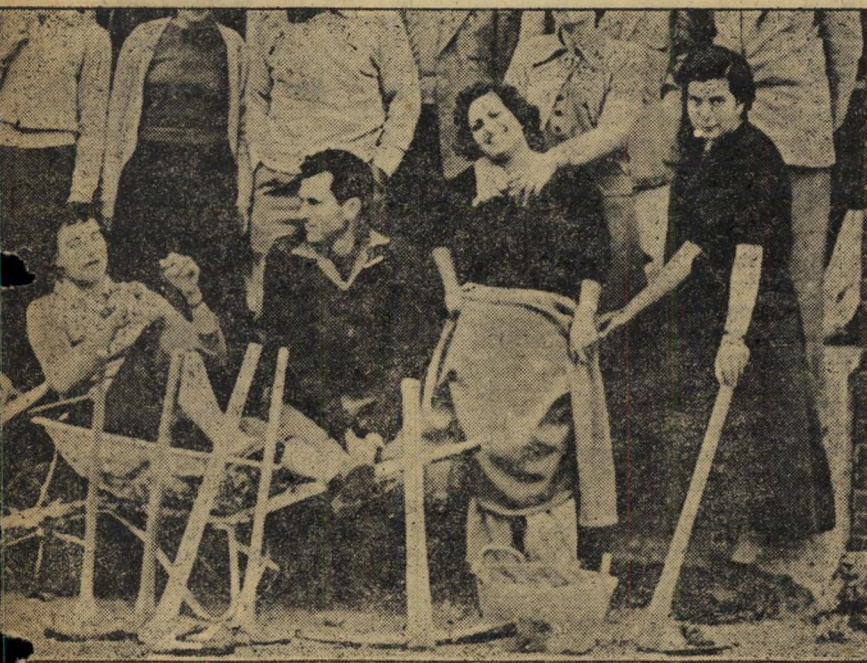
מוסה, בחור יפה תואר בן 17, טתח את הדלת לרחחה. הוא נראה מאושר, על כי המורה בחרה בו כמארח לערב זה: תורו הגיע לא רק להציג אותה לפני הוריו ב' שיחת-נימוסין, אלא לשאול שאלות על נוסק אי השיעורים, לברר פרטים שלא הספיק להכינום בכיתה — ובכלל, להתייעץ אתה על הבעיות המטרידות אותו. כי שושנה לפידות, 29, המורה לעברית של כפר יא' סוף, סבורה שלא די בשעות הלימודים ב' כיתה. המושגים שדחפו אותה לעזוב את ביתה ברחובות, קובעים לה כי שלוחותה בכפר הערבי אינה נמדת לפי יום-עבודה רשמי של עובד מדינה.

***

העיקר — בת האיכר

בחדר האורחים של משפחת קריני יושבו הוריו של מוסה, ואחיו המבוגר, אחרי החלפת הברכות המסורתיות הוגש הקפה. 'תורה רבה', השיבה שושנה, 'אינני שותה קפה'. ובערבית המקוטעת שהספיקה ללמוד בכפר, הסבירה כי היא רגילה דווקא לתה, 'שגם הוא משקה מורחי מכובד'.

המורה נטלה סוכריה ממגש הממתקים והחלה מוסרת דו"ח להורים על התקדמות מוסה בלימודיו. ברגע זה נכנס מיכאל תו' מא, בן המשפחה השכנה, אף הוא תלמידה של שושנה. 'ראיתי את הלוקס ובאתי לברך

חברות ערביות צילום מזכרת, בו נראית שושנה יושבת במריצח (מ' שמאל), כשלידה חבריה לעבודה. שתי הבחורות מימין הן צעירות ערביות ששכילות, המוסקות כעובדות סוציאליות בכפר עליי משרד הפט